

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:15
מוצאי שב"ק.....9:43
שיעורים כסדרן
נ"ד.....שמואל-ב' ה'ר'
בבלי.....ערכין ו'
ירושלמי.....מעשר שני כ"ג
תוספתא.....יבמות פרק ד'
רמב"ם.....טומאת צרעת י"ד

שעה 8, גליון 41 (401)

פרשת בהעלותך, י"ט סיון, אבות פרק ב', שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

לשון הרע

דער איסור פון רעדן און הערן לשון הרע איז זייער א הארבע זאך. חז"ל זאגן (ערכין ט"ו:) אז לשון הרע איז ערגער פון די דריי הארבסטע עבירות. נאך זאגט די גמרא (פסחים ק"ח) אז איינער וואס רעדט אדער הערט און נעמט אן לשון הרע, איז ראוי ער זאל געווארפן ווערן פאר די הינט. דאס איז ווייל דאס איז די סדר פון הינט אז זיי בילן שטענדיג, און די זעלבע איז דער וואס איז פארנומען מיט לשון הרע'ס, ער איז אייביג פארנומען צו בילן אויף מענטשן, און דעריבער איז דאס זיין עונש.

ליידער ווערט יעדער נכשל אין דעם, איינער מער און איינער ווייניגער. די גמרא זאגט (בבא בתרא קט"ה) אז יעדער ווערט נכשל אין לשון הרע, קיינער איז נישט ריין פון דעם. און די איינציגסטע וועג ווי אזוי א מענטש קען יא

פרשת השבוע

במראה אשר הראה ה' את משה בן עשה את המנחה. חז"ל זאגן (במדבר כ"ה, ריש פרשת השבוע) אז פאר משה רבינו איז שווער געווען ווי אזוי צו מאכן די מנחה, ביז דער אייבערשטער האט אים געזאגט: "נעם א שמיקל נאלד און ווארף עס אריין אין פייער, און עס וועט ווערן א מנחה."

לכאורה דארף מען פארשטיין, פארוואס איז אזוי שווער געווען פאר משה צו מאכן די מנחה, מער פון אלע אנדערע בלים פון די משפחה?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ז) אז כדי אלע מענטשן פון די וועלט זאלן דינען נאר דעם אייבערשטן, און אוועק ווארפן אלע זייערע זילבערנע און גאלדענע עבודה זרה'ס, דאס געשעט דורך די שלום וואס עס איז דא אויף די וועלט. ווייל ווען די נאנצע וועלט לעבט בשלום, מען קריגט זיך נישט איינער מיט'ן צווייטן, דאן קען איינער מסביר זיין פאר'ן צווייטן אז עס איז נאר דא איין עצה אויף די וועלט, צו דינען דעם אייבערשטן.

אלע מחלוקת אויף די וועלט הייבן זיך געווענליך אן וועגן געלט, איינער איז מקנא דעם צווייטן אז ער איז מער מצליח פון אים, ער האט מער געלט פון אים, אבער ווען מען זאל אוועקווארפן די אלע זילבערנע און גאלדענע עבודה זרות, מען זאל וויסן אז געלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, וועט זיין שלום אויף דער וועלט, ווייל אז איינער וועט דארפן געלט וועט ער גיין צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים העלפן, "איך דארף נישט צוקומען צו קיין מענטשן", און דעמאלט וועט מער נישט זיין קיין מחלוקת אויף דער וועלט, און מען וועט קענען אריינברענגען אמונה און יראת שמים אין די נאנצע וועלט.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, ראש חודש, הלכה ז') אז די מנחה איז מרמז אויף די שלום צווישן אידן, די מנחה האט געהאט 49 חלקים, אבער אלעס איז געווען פון איין שטיק. דאס איז מרמז אויף די 49 אותיות וואס איז דא אין די געמען פון די צוועלף שבטים, אז אלע דארפן זיין פון איין שטיק, צו לעבן אינאיינעם בשלום.

דאס איז שווער געווען פאר משה רבינו, ווי אזוי קען איך מאכן די מנחה? ווי אזוי קען איך מאכן אז אלע אידן זאלן לעבן בשלום, און זיך נישט קרייגן? עס איז נאך דא אזויפיל מחלוקת און חילוקי דעות ביי אידן.

האט אים דער אייבערשטער געזאגט, נעם דעם שטיק נאלד און ווארף עס אריין אין פייער, דאס מיינט נעם די פאנה פון געלט און ווארף עס אריין אין פייער, אז מען זאל מער נישט נאכלויפן געלט, מען זאל וויסן אז געלט געבט נאר דער אייבערשטער, און נישט מקנא זיין א צווייטן וואס האט מער געלט, און אזוי וועט זיך אויפהערן די מחלוקת, ווייל רוב מחלוקת קומט נאר פון געלט.

(תוך החל, סעודה שלישית, בהעלתך תשנ"א)

א גוט ווארט

און אינטערעסאנטע זאך וואס ווערט געברענגט אין ספר מדרש תלפיות, אז שלמה המלך האט געטראגן אויף זיין פינגער א רינגל אויסגעקריצט אויף דעם דריי אותיות - ג' ז' י'. ער פלעגט קוקן אויף דעם און שמיידלען. די משרתים האבן נישט פארשטאנען וואס איז דא צו קוקן אויף דעם רינגל און וואס איז דא צו שמיידלען, ווען זיי האבן געפרעגט שלמה המלך וואס איז פשט פון דעם רינגל און וואס מיינען די אותיות ג' ז' י', האט ער זיי מסביר געווען אז דאס איז די ראשי תיבות פון די ווערטער: "ג'ם ז'ה י'עבור" - דאס וועט אויך אריבער גיין. יעדעס מאל ווען ער האט א צרה איז ער זיך מחזק: "גם ז'ה יעבור", דאס וועט אויך אריבער גיין.

ברודער טייערער, נעם דיר אריין די אותיות ג'ז'י' און געדענק אז "גם ז'ה יעבור", דער אייבערשטער וועט דיר העלפן און דו וועסט ארויסגיין פון דיינע פראבלעמען.

(עצתו אמונה, פי בהעלתך תשע"ט)

שאלות ותשובות בַּרְסֵלָב

וואס טו איך אז איך

האלט שוין מער

נישט אויס די

יסורים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר כח פאר אלע חיזוק, וואס האט מיר מחזק געווען אמאל אין אסאך שווערע צייטן. אבער יעצט שפיר איך אז איך בין שוין אזוי שטארק צעבראכן אז קיין שום חיזוק וועט מיר שוין נישט העלפן.

אלעס אין לעבן גייט מיר שווארץ, די פרנסה, די שלום בית, די קינדער, און איך אליין. איך בין צעבראכן און צעהאקט אויף שטיק שטיקער, און איך האט מער נישט קיין טעם אין מיין לעבן.

איך ארבעט אויף א פלאץ שוין פאר אסאך יארן, און איך האב פיינט יעדע מינוט וואס איך בין דארט, אבער איך האב נישט גענוג זעלבס זיכערקייט איבערצולאזן די פאסטן און גיין זוכן אן אנדערע פרנסה.

דערנוייל ווער איך מער און מער דעפרעסט יעדן טאג, איך ווייס נישט פארוואס איך מיט מיין גאנצע משפחה דארפן אזויפיל ליידיג, און איך האב ממש נישט מיט וועמען צו רעדן איבער מיינע ווייטאגן. איך האב נישט קיין נאנטער חבר, נישט קיין רבי אדער רב, און אפילו פאר מיין ווייב האב איך נישט דערציילט איבער מיינע איבערליבע יסורים.

איך האב שוין פיל געוויינט און גערעדט צום אייבערשטן, פילע לאנגע שמונה עשרה'ס האב איך שוין פאגאסן מיט טרערן, אבער ווי עס זעט אויס וויל דער אייבערשטער מיר נישט אויסהערן. און די איינציגסטע ברירה וואס בלייבט מיר איז נאר צו שטארבן, הלוואי ווען איך קען ווען שטארבן, איך זע אזויפיל גוטע מענטשן ווערן אנוועק גענומען פון דער וועלט, הלוואי וואלט דער אייבערשטער מיר גענומען אנשטאט זיי.

אפשר האט איר עפעס אן אנדערע וועג ארויס פאר מיר?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פארוואס זאלסטו טראכטן פון שטארבן? שטארבן וועט דיר נישט העלפן; טראכט נישט פאר איין רגע אז דארט וועט דיר זיין בעסער, ענדערש געב זיך איבער צום אייבערשטן וועט זיך אלעס טוישן צום גוטן.

א איד איז אמאל געקומען צום רביין זאגן ער וויל שטארבן ווייל ער האט נישט קיין כח צו די יסורים וואס ער ליידיט, האט אים דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן פד): חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ד, כב): "זאל יבטיחך יצרך שהשאל והקבר בית מנוס לך", זאלסט נישט טראכטן אז איך קבר וועט דיר זיין בעסער, און דער רבי האט אים געגעבן צו פארשטיין אז דא אויף די וועלט

שאלות ותשובות

ניצול ווערן פון די הארבע זאך, איז נאר דורך תפלה. צו בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אז מען זאל נישט רעדן און נישט מקבל זיין קיין לשון הרע. און נאר מיט די הילף פונעם אייבערשטן קען מען געראטעוועט ווערן פון דעם.

די בעסטע איז ווען מען טוט דאס אינדערפרי, גלייך נאכן זאגן ברכת התורה לייגט מען צו א קורצע תפלה, מען בעט דעם אייבערשטן אז מען זאל נישט נכשל ווערן דעם טאג אין לשון הרע.

און מען טאר נישט צובראכן ווערן ווען מען זעט אז מען איז א דורכגעפאלן מיט לשון הרע, נאר זיך שטארקן כאטש פון יעצט און ווייטער נישט צו רעדן קיין לשון הרע. ווייל יעדעס מאל וואס מען האט זיך צוריק געהאלטן פון רעדן א לשון הרע איז שוין זייער חשוב און טייער, איין ווארט לשון הרע ווייניגער איז זייער חשוב און הימל, און דעריבער דארף מען יעדע מאל באזונדער פרויבירן זיך צוריק צו האלטן און נישט רעדן וואס מען דארף נישט.

אן אינטערעסאנטע זאך זעט מען אז ווען איינער קומט זאגן א לשון הרע ווערט עס גלייך אנגענומען. אפילו ווען דער לשון הרע איז געזאגט געווארן אויף א מענטש וואס מען קען אים, און מען האט אייביג געוואוסט אז ער איז ערליך און גוט. ווען איינער קומט אבער מיט א גוטע לשון הרע אויף יענעם וועט מען עס גלייך אננעמען.

דער יצר הרע מאכט דאס אז עס זאל זיין אזוי געשמאק צו הערן א לשון הרע, און אז מען זאל עס גלייך אננעמען. מען טאר זיך אבער נישט לאזן פון אים, מען דארף זיך שטארקן און נישט אננעמען קיין שלעכטס אויף צווייטן איד, און די עצה דערצו איז נאר תפלה, צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן.

באמת דארף זיך א איד צוגעוואוינען נישט צו דארפן אייביג הערן אלעס. איינער וואס מוז זיך איבעראל אריינשטעקן זיין קאפ, ער מוז אלעס הערן און מיטהאלטן, אזא איינער איז כמעט נישט מעגליך אז ער זאל נישט צוקומען צו הערן זאכן וואס מען דארף נישט און וואס מען טאר נישט הערן. און איינמאל מען הערט זאכן וואס מען דארף נישט, דאן גייט עס אריין אין הארץ אריין. ווערטער האבן זייער א גרויסע כח, ווען מען הערט זאכן וואס טויגן נישט, אפילו אויף די מינוט זעט אויס אז מען האט עס נישט אנגענומען, גייט עס אבער אריין אין מח, און דאס קען נאכדעם שאטן פארן מענטש.

דער זוהר הקדוש זאגט (תרו עה) "מאן דאדנוי רברבין, טפשא בליביה" - ווער עס האט גרויסע אויערן, איז א סימן אז ער האט טפשות אין זיין הארץ. דאס גייט ארויף אויף די מענטשן וואס האבן גרויסע אויערן, זיי דארפן איבעראל אריינשטעקן זייער אויער, זיי דארפן אלעס הערן און מיטהאלטן. דאס איז נישט קיין סימן פון חכמה נאר פון טפשות. אן אמת'ער חכם, זיצט זיך אין זיין ווינקל און ער שטופט זיך נישט אריין איבעראל, ער ווייסט אז וואס ער דארף הערן - וועט ער ממילא הערן, און וואס ער דארף נישט הערן - איז טאקע בעסער אז ער זאל עס נישט הערן.

דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה י"א) וועגן דעם טויבן בעטלער, ער האט גארנישט געהערט וואס מענטשן רעדן, און טאקע דערפאר האט ער געלעבט א גליקליך לעבן.

דער הייליגער בעל התניא ז"ע האט אין זיינע עלטערע יארן שוואך געקענט הערן. האט ער דאן געזאגט: "פארוואס דארף איך גוט הערן? וואס איך וויל זאגן - זאג איך, און וואס יענער זאגט - אינטערעסירט מיר נישט, ממילא פארוואס דארף איך הערן?" דער צדיק רבי נחמן הורידענער ז"ע, דער זיידע פון רבי'ן, האט געהאט די מידה אז ער האט ממש נישט געהערט א זאך וואס ער האט נישט געדארפט הערן, דאס איז געווען ווייל ער האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל צוקומען צו דעם צו הערן נאר וואס ער דארף.

איינמאל איז ער געזיצן צוזאמען מיט נאך תלמידים פאר זיין רבי'ן דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע, דער בעל שם טוב האט דאן גערעדט צו די אנדערע תלמידים איבער די גרויסקייט פון רבי נחמן הורידענער, און זיי האבן געזען ווי רבי נחמן בייגט זיך צו און פרויבירט צו הערן, עס איז זיי געווען זייער אינטערעסאנט. האט זיי דער בעל שם טוב געזאגט: איר זאלט וויסן אז ער הערט בכלל נישט וואס איך רעדט יעצט, ער האט אזויפיל געבעטן דעם אייבערשטן ביז ער האט גע'פועל'ט אז ער זאל ממש נישט הערן וואס ער דארף נישט, און דערפאר הערט ער נישט וואס איך זאג יעצט, אבער אזוי ווי ער האט געזען ווי מיין מויל שאקלט זיך האט ער זיך צוגעבויגן צו קענען הערן.

די סיבה פארוואס א מענטש איז פארנומען צו הערן און רעדן נארישקייטן איז נאר ווייל ער גייט ליידיג. ווען א מענטש גייט ליידיג, ער טוט נישט גארנישט, פילט ער נישט קיין סיפוק אין לעבן, און דאס ברענגט אים אז ער זאל ווערן פארנומען מיט נארישקייטן, ער האפט אז אזוי וועט ער באקומען זיין סיפוק. אבער דער אמת איז אז דאס ברענגט נישט קיין סיפוק, מען דארף נאר בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיין פארנומען מיט גוטע זאכן, מיט לערנען, מיט דאווענען, און מיט טון מצוות, דאס ברענגט יא סיפוק פארן מענטש, און איינמאל מען באקומט סיפוק פון גוטע זאכן פעלט שוין נישט אויס צו רעדן און זיין פארנומען מיט נארישקייטן.

וואויל איז דעם וואס בעט אסאך דעם אייבערשטן אז ער זאל נישט רעדן און נישט הערן וואס ער דארף נישט, נאר זיין פארנומען מיט גוטע זאכן שטענדיג. וועט אים זיין גוט און די וועלט און אויף יענע וועלט.

וואס איך וויל זאגן - זאג איך, און וואס יענער זאגט - אינטערעסירט מיר נישט

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' וחלק י"ב ערך לשון הרע, וחלק ט"ו ערך שמיעה)

ריינע אויגן - א געשמאקע לעבן

ס'איז נישט קיין גרינגע וועלט, מענטשן גייען דורך אסאך שוועריקייטן אויף דער וועלט, מענטשן מוטשען זיך מיט צרות, מענטשן מוטשען זיך מיט פראבלעמען; מען מוטשעט זיך מיט פיזישע פראבלעמען, און מען מוטשעט זיך מיט גייסטישע פראבלעמען; עס איז נישט לייכט דורכצושפאצירן דאס לעבן אויף דער וועלט.

ס'איז אבער יא דא א וועג ווי אזוי זיך צו מאכן דאס לעבן גרינגער, ווי אזוי זיך נישט צו נעמען אזוי שטארק צום הארצן, און נישט זיין אזוי שטארק צעבראכן פון די אלע שוועריקייטן וואס מען מאכט מיט, און דער וועג איז מיט אמונה!

ווען א איד האט א ריינע אמונה אינעם אייבערשטן, ער ווייסט און ער גלייבט אז זאכן פירן זיך נישט פון זיך אליין בדרך הטבע, קיינער קען גארנישט טון אויף דער וועלט און רשות פונעם אייבערשטן, יעדע קליינע און יעדע גרויסע זאך וואס פאסירט אויף דער וועלט ווערט געפירט נאר דורך'ן אייבערשטן אליין מיט א געוואלדיגע השגחה פֿרשית, דאן ווערט זיין לעבן פיל גרינגער, מען ווייסט אז מען ליגט אין דעם אייבערשטן'ס הענט וואס ער איז דער בעל הרחמים, און אפילו די זאכן וואס זענען אויס ווי צרות און פראבלעמען, איז עס באַמַת נאר פאר'ן טובה פונעם מענטש, און מען ווייסט אז מען האט אן אדרעס וואו מען קען זיך ווענדן ווען מען האט א פראבלעם, אויב דער אייבערשטער איז דער וואס האט געברענגט דעם פראבלעם, קען מען דאך גיין צו אים און זיך בעטן ביי אים אז מען זאל געהאלפן ווערן און אויסקריכן פון דעם פראבלעם אין וואס מען האט זיך פארפלאנטערט.

קומט אויס אז ווען א איד האט א ריינע אמונה, קען ער גרינגערהייט און געשמאקערהייט מצליח זיין אויף דער וועלט, און האבן א פרייליכע און גוטע לעבן אויף דער וועלט. די צרה הויבט זיך נאר אן ווען מען פארלירט די אמונה, ווען מען הויבט אן האבן קשיות און ספיקות אין די הייליגע אמונה, דעמאלט הויבט זיך אן אלע צרות און פראבלעמען.

ווי אזוי קומט עס אבער צו א איד אז ער זאל האבן קשיות אויף די הייליגע אמונה? ווי קומט דאס צו א אידש קינד אז ער זאל האבן ספיקות אין די ריינע אמונה? א איד האט דאך אין זיך א הייליגע נשמה וואס איז א חלק אלקי ממעל, די נשמה איז א חלק פון הייליגן באשעפער, ווי אזוי קען די נשמה זיך קווענקלען אין די אמת'דיגקייט פונעם אייבערשטן, ער איז דאך א טייל פונעם אייבערשטן אליין?

דער תירוץ אויף דעם איז אז דאס קומט נאר פון דעם וואס א איד האט זיך ליינדער פארשמיט די נשמה, בעיקר מיט דעם וואס ער האט זיך נישט געהיטן די אויגן, ער האט געקוקט אויף שמוציגע זאכן, ער האט געזען נישט איידעלע זאכן, און דאס האט ארויפגעשמיט אויף זיין מח א דיקער שיכט פון שמוץ און עקל, און דאס איז וואס לאזט אים נישט טראכטן פונעם אייבערשטן.

אנשטאט וואס זיין מח זאל נאר זען דעם אייבערשטן אויף דער וועלט, ער זאל זען און פארשטיין מיט א קלארקייט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, און אז ער ליגט אינגאנצן אינעם אייבערשטן'ס הענט, אז זיין שכל זאל זיין קלאר און לויטער און עס זאל שיינען ביי אים די ליכטיגקייט פונעם אייבערשטן אליין (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן א); אנשטאט דעם שפילט זיך איבער אין זיין מח די אלע שלעכטע זאכן וואס ער האט זיך אלץ צוזאמגעקוקט רחמנא ליצלן, און דאס איז וואס רייסט אים אנוועק פונעם אייבערשטן און דערבייטערט אים דאס לעבן.

חז"ל זאגן (פנחסא, פמדר, י"ח) "כשאתחזיר שכינתי לציון, אני נגלה בכבודי על כל ישראל, ורואים אותי וחיים לעולם, שגאמר (ישעיה נ"ב, ח) 'כי עין בעין יראו, ולא עוד אלא מראים את כבודי זה לזה באצבע ואזמרים (תהלים מ"ח, ט"ו) 'כי זה אלקים אלקינו', ווען משיח וועט קומען וועט יעדער זען קלאר אז נאר דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט, מענטשן וועלן זאגן און ווייזן איינער פאר'ן צווייטן אז מען זעט אפן אז דער אייבערשטער פירט יעדע זאך אויף דער וועלט. אבער אפילו יעצט, ווען מיר געפונען זיך נאך אין גלות, אויב א איד איז זוכה זיך צו היטן די אויגן, רוט אויף די שכינה ביי אים, ער קען שוין יעצט אויף זוכה זיין צו שפירן נאר דעם אייבערשטער און האבן א געשמאקע לעבן, ווי דער פסוק זאגט (ישעיה נ"ב, ח) 'כי עין בעין יראו בשבוח ה' ציון'.

א איד וואס פארשמיט נישט זיינע אויגן, ער געבט אכטונג נישט צו קוקן אויף וואס דער אייבערשטער לאזט נישט קוקן, האט ער זויבערע און ריינע אויגן און ער קען מיט די אויגן זען גאר גרויסע און וואונדערליכע זאכן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן נ"ח) אז די אויגן פון א מענטש זענען שטענדיג גאר גרויסע זאכן, נאר עס גייט דורך אזוי שנעל פאר די אויגן אז דער מח קען נישט אויפכאפן וואס די אויגן האבן געזען. יעדער איד האט אין זיך א הייליגע און זויבערע נשמה וואס מיט דעם וואלט ער געהאט דער מח צו קענען זען און שפירן דעם אייבערשטן יעדע רגע און יעדע מינוט; נאר דורך דעם וואס מען פארשמיט זיך די אויגן צו קוקן שמוציגע זאכן רחמנא ליצלן, מיט דעם ווערט מען אפגעריסן פונעם אייבערשטן, עס קומט אריין אין מח פונעם מענטש געדאנקען פון פפירות און אפיקורסות רחמנא ליצלן, און דער מענטש זעט מער נישט דעם אייבערשטן. אזוי ווי חז"ל זאגן (פנחסא י"ב) אויפ'ן פסוק (פמדר ט"ו, ל"ט) 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם', אז איינס ברענגט דאס צווייטע, ווען מען גייט נאך די אויגן צו קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, דאן ווערט מען אריינגעשלעפט נאכצוגיין נאכ'ן הארץ און מען פאלט אריין אין פפירות און אפיקורסות רחמנא ליצלן. דאס קוקן שמוץ מאכט אז דאס הארץ זאל ווערן פארקרימט און דער מח זאל ווערן צוטומלט, מען זאל ווערן דעפרעסט און צעבראכן און אינגאנצן אויפגעבן אויפ'ן לעבן, מען זאל נישט שפירן קיין שום ספוק און געשמאק אין לעבן.

(קונטרס זויבערע אויגן)

אז א מענטש פארוויממען, יעדער איינער מיט זיינע טרדוה; פֿרנסה זוכו' וכו', ממילא קען זיין אז מען זאל כאפן א בייס פון א ווארים אָדער א פֿליג אן דעם וואס מען זאל שפירן עפעס ווען מען כאפט דעם בייס, ווייל מען איז אריין געטון אין אנדערע זאכן. אָבער אין קָבֿר איז נישט דא קיין שום טירדות און מחשבות וואס זאל אַוועק נעמען דעם קאפ פון הערן ווי די ווערים קריכן און בייסן, דאָרט הערט מען יעדע ריר און יעדע שטאַף, מען קען זיך נישט פֿאַרשטעלן דאס צער אין קָבֿר ווען מען שפירט יעדע בייס פון די ווערים און די צער פון הערן ווי זיי קריכן.

אז דו גייסט אריבער שוועריקייטן זאלסטו זיך מבטל זיין צום אייבערשטן, דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רע"ט): "אז עס איז גאר ביטער איז מען זיך אינגאנצן מבטל", האט רבי נתן געפֿרעגט: "ווי אזוי איז מען זיך מבטל?" האט דער רבי געזאגט: "מען פֿאַרשטאָכט די מויל מיט די אויגן, דאס איז ביטול צום אייבערשטן"; דאס הייסט, ווען א מענטש פֿאַרמאכט די מויל - ער פֿרעגט נישט קיין קשיות, ער פֿאַרמאכט די אויגן - ער וויל גארנישט זען און פֿאַרשטיין, ער ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, דעמאלט איז ער זוכה אז אלעס ווערט גוט און דער אייבערשטער העלפט אים מיט זיין ישועה.

דו שרייבסט אז דו האסט שוין אזויפיל געבעטן דעם אייבערשטן זוכו'; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן קצ"ו): "אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפילותו - שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דווקא את בקשתו וכו'", א מענטש טאר זיך נישט איינצוקשנען ביים אייבערשטן אז דער אייבערשטער וועט מיט אים טון אזוי ווי ער וויל, ר"ק צירוף להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך - יתן, ואם לאו לאו", נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, אזוי ווי מען בעט זיך ביי איינעם ער זאל רחמנות האבן; אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן איז גוט, און אז ער וועט אים נישט נאך געבן איז נישט. מיט דעם טייטשט דער רבי וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, א): "אל תעש תפלתך קבע", קבע איז א לשון פון גזילה, אזוי ווי עס שטייט (משלי כב, כג): "ז'קבע את קבעיהם נפש" - הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפילותו, שדווקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפילותו", ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף פרנסה, אויף קינדער אָדער אנדערע געבעטן, טאר מען זיך נישט איינצוקשנען אז עס מוז זיין אזוי ווי ער וויל, "כי זה הוא תפילת קבע, שלוקח הדבר בחזקה בגזילה, רק יתפלל רחמים ותחנונים בנ"ל".

ווען מען רעדט צום אייבערשטן דארף מען זיין זייער שטארק נישט צו ווערן מיואש ווען מען זעט ווי עס גייט אריבער אסאך צייט און מען באקומט נישט וואס מען בעט; מען דארף האבן אסאך סבלנות אויסצואווארטן אויף די ישועה פונעם אייבערשטן און ווייטער מתפלל זיין צו אים ער זאל רחמנות האבן און שיקן די ישועה. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט ארויס גיין פון זיינע צרות ויסורים און דו זאלסט שוין האבן א ישועה אין אלע זיינע ענינים.

די איבריגע פידע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די וואך, קען מען זען אינעם וועבנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".
 צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 845-200-7132

BreslevCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

אכטע חתונה אין היכל בית המדרש,

מיט גרויס שמחה און פרייד

דעם דינסטאג איז געגאנגען אונטער די חופה החתן נחמן נתן בוים הי"ו בן מו"ה עזרא הי"ו, עב"ג בת מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו. די פרייליכע חתונה איז פארגעקומען אין בית המדרש היכל הקודש ברסלב אין וויליאמסבורג, וואו א שיינע ציבור משפחה און באקאנטע זענען זיך צוזאם געקומען זיך מיטצופרייען מיט די שמחת חתן וכלה.

די חתונה - אזוי ווי די פריערדיגע זיבן חתונות אין ישיבה - איז פארגעקומען אויפן פשוט'סטן אופן וואס שייך, אכער די שמחה וואס איז געווען ביי די חתונה האט מען פאר קיין געלט אויף דער וועלט נישט געקענט קיפן, בשעת עס האט אין מציאות נישט געקאסט קיין איין סענט פאר די מחותנים.

שטייענדיג שוין ביים אכטן חתונה אין בית המדרש, איז עס שוין כמעט נישט קיין נייעס; עס ווערט שוין מער און מער ווי א געווענליכע ערשיינונג, אז ס'איז יא מעגליך חתונה צו מאכן די קינדער מיט א רואנין געוויסן, אן דעם וואס מ'זאל זיך דארפן אנהובות'ן פאר לאנגע יארן.

אום פינעווע צייט איז מען זיך צוזאם געקומען צום קבלת פנים אין בית המדרש, וואו מען האט געזונגען שיינע ווארימע ניגונים. די געהויבענע חופה איז פארגעקומען אין הויף פון בית המדרש, און בשעת די חופה האבן די בחורים אנגערייט די סעודת החתונה אין בית המדרש. נאך די חופה איז מען אריינגעקומען אין בית המדרש, וואו עס איז געווען אנגערייט בילקעלעך, פיש און דיפס, און אין די זייט איז געווען ווארימע עסן, וואס יעדער האט געקענט נעמען וואס און וויפיל ער האט געוואלט לויט זיין באגער.

די עסן ביי די חתונה איז צוגעשטעלט געווארן דורך די פרויען פון אנשי שלומינו, איינע די פיש, א צווייטע די קוגלען, א דריטע די דיפס און סאלאטן, און אזוי ווייטער. און דאס אלעס ווערט צוגעשטעלט אין פלאסטיק געשיר פון די ישיבה.

ביי די חתונה איז נישט געווען קיין שום באצאלטע סארווירער אדער רוימער. ביי די מענער האבן די בחורים פון ישיבה צוגערייט און אראפגערוימט, און די זעלבע ביי פרויען האבן די מיידלעך פון די סקול געטוען די אלע ארבעט. און א פרוי פון אנשי שלומינו האבן גענומען די בילדער ביי די פרויען.

אום אכט אזיגער איז דער חתן אריינגעקומען צום טאנצן, דער עולם האט זיך געהויבן אין די לופטן, און משמח געווען דעם חתן מיט גרויס שמחה און פרייד.

צווישן די פילע רינגען ביים טאנצן, האט זיך אנגעזען א מערקווערדיגער רינג פון די ניין פרייליכע אינגעלייט וואס האבן חתונה געהאט אין ישיבה, די אכט פון ביז יעצט מיט'ן חתן וואס גייט חתונה האבן אין בית המדרש די קומענדיגע וואך א"ה, עס פעלט זיי ב"ה גארנישט אין לעבן צוליב דעם וואס זיי האבן חתונה געהאט אין שול, און רחמנות געהאט אויף זייערע עלטערנים הערצער.

צען אזיגער האט מען געענדיגט טאנצן, און נאכ'ן בענטשן איז מען צוגעגאנגען צום מצוה טאנצן, דער שמש האט געזינגען דעם שיינעם "עמוד יעמוד" אויסרופנדיג די זיידעס, מחותנים, און חתן כלה, צו טאנצן די ריקודין לפני הכלה.

ווען די חתונה איז פארטיג געווארן, א פערטל צו עלף, איז יעדער אהיים געגאנגען פרייליכערהייט, און צו די זעלבע צייט זענען אויך די חתן כלה און די מחותנים יעדער אהיים צו זיך מיט פרייליכע געמיטער און א גרינגע געוויסן, וויסנדיג אז מען האט נישט געבארגט פאר די פרייליכע חתונה קיין איין דאלער, און מ'איז נישט געווארן קיין בעל חוב צוליב חתונה מאכן.

פילע משפחה מיטגלידער האבן זיך אויסגעדרוקט אז זיי האבן נאך קיינמאל נישט מיטגעהאלטן אזא פרייליכע לעבעדיגע חתונה, און צו וואס פעלט טאקע אויס צו פארשווענדען אידיש געלט אומזיסט?

זאל דער אייבערשטער העלפן אז דער זיווג זאל עולה יפה זיין, און זיי זאלן אויפשטעלן א בית נאמן בישראל, און כמותם ירבו בישראל, עס זאל צוריק קומען די ריכטיגע געשמאק ביי א אידישע שמחה, ווען מ'פרייט זיך אז מ'איז זוכה אז נאך א פארפאלק שטעלט אויף א ערליכע אידישע שטוב אזוי ווי דער אייבערשטער וויל, מזוכט נישט צו געפעלן פאר מענטשן נאר מיטוט דעם אייבערשטנס רצון, וואס דאס האט אלע חן אויף דער וועלט.

קול מצהלות חתנים מחופתם!

מען דערציילט אז א איד איז אמאל געקומען צו הרב הקדוש מקאצק זכותו נגן עלינו בעטן אן עצה אויף די שלעכטע מינה פון פס, דער רבי האט אים געבעטן צו ווארפן און א דרויסנדיגע צימער ביי ער וועט אים אריין רופן. דער ווייל האט דער רבי צוגערופן דעם גבאי און אים געבעטן אז ער זאל פארבינדן אויפצורעגן דעם חסיד. אזוי האט דער גבאי געטון, ער איז אריין געקומען אין שטוב און 'בשעות' אים אָנגעבאָקן מיט א קאָנזע, ער האט זיך אַנטשולדיגט און געזאָגט אז דאָס איז געווען א טעות, האט זיך דער חסיד אָנגערופן צום גבאי: "ס'איז גוט, ס'איז גארנישט". נאָכדעם האט אים דער גבאי אָנגעטראָטן אויפן פיס און זיך ווידער אַנטשולדיגט, אזוי איז געווען אַפּאַר מאל און דער איד האט זיך נישט אויפגערעגט. דערנאָך איז דער גבאי אריין געקומען צום רבי'ן און אים דערציילט אז דער איד האט זיך קיין איינמאל נישט אויפגערעגט, האט דער רבי אריינגערופן דעם חסיד און אים געפּרעגט: "איך ווייס נישט וואס דו ווילסט מיט זיין פּעס, דער גבאי האט דיר פּרובירט אויפצורעגן און דו רעגסט זיך בּלויז נישט אויף", האט דער חסיד געענטפּערט: "איך וועל דערציילן דעם רבי'ן דעם אמת, איך האב געקערט ווי דער רבי זאָגט פּאָרן גבאי אז ער זאל מיר אויפּרופּירן, דערפּער האב איך זיך נישט אויפּגערעגט, עס איז נישט קיין גוֹלָה זיך איינציהאַלטן ווען איך ווייס אז מען פּרובירט מיר יעצט אויס".

האט זיך דער רבי אָנגערופן: "אָט י ווערער האב איך געווארט צו הערן פון דיר, עס איז נישט קיין גוֹלָה זיך איינציהאַלטן ווען מען ווייסט אז מען פּרובירט יעצט אויס דעם מענטש, ווען דו וואָלט געגלייבט מיט אַמּוּנָה שְׁלִימָה אז יעדע זאָך וואָס פּאַסירט איז נאַר דיר אויפּצורופּירן וואָלטוּ זיך אונזאי נישט אויפּגערעגט"; דאַרפּסטו דאָס אַריין נעמען אין זיך, אז אַלעס וואָס גייט אַריבער אויף דיר איז נאַר פּדאי דיר אויפּצורופּירן, דעמאלט וועט דיר אַלעס גיין גרינגער.

(צפּוּחַ אַמּוּנָה, ס'פּתּחַלח'ת חשע"ט)

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה שבתי מארקוס הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

די מוסדות האבן א שטארקע הכרת הטוב פאר ר' שבתי פאר די פילע כוחות וואס ער לייגט אריין שטענדיג ארויסצוהעלפן מיט וואס מ'דארף, ובפרט מיטן צוזאמנעמען די רענט פארן בנין הישיבה. זאל דער אייבערשטער העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן אים ביישטיין, ער זאל זען פיל אידיש נחת געוונטערהייט, פרנסה בשפע, דורות ישרים ומבורכים, מיט סיעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

החתן נחמן נתן בוים הי"ו

בן מו"ה עזרא הי"ו

ונכד הרה"ג מוה"ר דניאל שליט"א

צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

בת מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, פיל אידיש נחת געוונטערהייט, פרנסה בשפע, דורות ישרים ומבורכים, מיט סיעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

החתן אברהם יצחק אייזנער הי"ו

בן מו"ה נתנאל הי"ו

צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

בת מו"ה מאיר דוד פארקאש הי"ו

בן מוה"ר אברהם חיים שליט"א

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, פיל אידיש נחת געוונטערהייט, פרנסה בשפע, דורות ישרים ומבורכים, מיט סיעתא דשמיא

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,

קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים,

USB, SD, און נאך;

דעליווערס צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש

אשר נחל

וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן

ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף.

יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר נחל" און

געהאלפן ווערן מיט בני חיי מוה"ר, יונגים, רפואות וישועות.

רופט שוין 845-248-1651

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
03303502363 / 0797040069 / 845-414-8426 / 212-444-9169

צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
03303502361 / 0797040066 / 845-414-8429 / 212-444-9191

< BreslevCenter.com >